

Herkes İçin Biraz Mutluluk

Jerry, çevresindekilerin çok sevdiği insanlardan biriydi. Keyfi her zaman yerindeydi. Her zaman söyleyecek olumlu bir Őey bulurdu. Hatta bazen etrafındakileri ıldırırdı bile.

Bu adam, bu halde bile nasıl iyimser olabiliyor? Birisi nasıl olduğunu sorsa; "Bomba gibiyim" diye yanıt verirdi hep.. "Bomba gibiyim." Jerry bir doğal motivasyoncuuydu...

Yanında çalıŐanlardan biri, o gün, kötü bir gnndeysel, Jerry yanına koŐar, duruma nasıl olumlu bakılacağını anlatırdı.

Bu tarzı fena halde düŐündürüyordu beni... Bir gün Jerry'ye gittim. Anlayamıyorum dedim.. Nasıl olur da, her zaman,her koŐulda bu kadar olumlu bir insan olabiliyorsun... Nasıl baŐarıyorsun bunu?

Her sabah kalktığımda kendi kendime Jerry bugün iki seğimin var: Havan ya iyi olacak, ya kötü.. derim. Havamın iyi olmasını seğerim. Kötü bir Őey olduğunda gene iki seğimim var: Kurban olmak, ya da ders almak.

Ben baŐıma gelen kötü Őeylerden ders almayı seğerim. Birisi bana bir Őeyden Őikayete geldiğinde, gene iki seğimim var..Őikayetini kabul etmek ya da ona hayatın olumlu yanlarını göstermek. Ben hayatın olumlu yanlarını seğerim.

Yok yahu, diye protesto ettim. Bu kadar kolay yani? Evet.. Kolay dedi Jerry.. Hayat seğimlerden ibarettir. Her durumda bir seğim vardır. Sen her durumda nasıl davranacağını seğersin. Sen insanların senin tavrından nasıl etkileneceklerini seğerin. Sen havanın, tavrının iyi ya da kötü olmasını seğerin... Yani sen, hayatını nasıl yaŐayacađını seğerin!..

Jerry'nin sözleri beni oldukça etkiledi. Onu, uzun yıllargrmedim. Ama, hayatımdaki talihsiz olaylara dvnmek yerine, seğim yapmayı tercih ettiğimde hep onu hatırladım.

Yıllar sonra, Jerry'nin baŐına çok tatsız bir Őey geldi. Soyguniin gelen hırsızlar, paniğe kapılıp, Jerry'yi delik deŐik etmiŐler... Ameliyatı 18 saat sürmüŐ, haftalarca yoğun bakımda kalmıŐ.Taburcu edildiğinde, kurŐunların bazıları hala vcudundaymıŐ.

Ben onu, olaydan altı ay sonra gördüm. Nasılsın? diye sorduğumda, Bomba gibiyim dedi. Bomba gibi. Olay sırasında neler hissettin Jerry dedim. Yerde yatarken, iki seğimim var diye düŐündüm.. Ya yaşamayı seğecektim, ya lm.. Ben yaşamayı seçtim.

Korkmadın mı, şuurunu kaybetmedin mi !.. Ambülansla gelen sağlık görevlileri harika insanlardı.Bana hep İyileşeceksin merak etme dediler. Ama acil servisin koridorlarında sedye mi hızla sürerlerken, doktorların ve hemşirelerin yüzündeki ifadeyi görünce ilk defa korktum.Bu gözler bana; Bana adam ölmüş diyordu. Bir şeyler yapmazsam,biraz sonra ölü bir adam olacaktım gerçekten..

Ne yaptın? diye merakla sordum.. Kocaman bir hemşire yanıma yaklaştı ve bağırarak herhangi bir şeye alerjim olup olmadığını sordu.. Evet diye yanıt verdim.. Var.. Doktorlar ve hemşireler merakla sustular.. Derin bir nefes alarak kendimi toparladım ve bağırdım: Benim kurşunlara alerjim var !..

Doktorlar ve hemşireler gülmeye başladılar. Tekrar bağırdım.. Ben yaşamayı seçtim. Beni bir canlı gibi ameliyat edin. Otopsi yapar gibi değil..

Jerry, sadece doktorların büyük ustalıkları sayesinde değil, kendi olumlu tavrının büyük katkısı ile yaşadı. Yaşaması bana yeni ders oldu.

Hergün, hayatımızı dolu dolu yaşamayı seçme şansımızve hakkımız olduğunu ondan öğrendim..Ve her şeyin kendi seçimimize bağlı olduğunu..

Bu yazıyı okudunuz. Şimdi iki seçiminiz var:

1. Unutup gitmek.
2. Kesip saklamak, fotokopisini çıkarıp, dostlarınıza dağıtmak..